

[Kelm-Hansen]

på nordisk plan er gået i gang med at skabe denne infrastruktur, så i stedet for hele tiden at tale om dobbeltmoral og manglende vilje osv. synes jeg derfor, man skulle glæde sig over, at man rent faktisk er i gang, og at man er på rette kurs.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er i den heldige situation, at jeg kan takke forslagsstillerne for, at de har fremtvunget det svar, som jeg gerne vil takke ministeren for. Jeg synes, det er glimrende en gang imellem at få fastslået, at ét er alle de fine taler, man holder, og noget andet er den realistiske politik, som man ganske simpelt må føre. Det klæder Danmark at opføre sig sådan, ikke det med talerne, for dem er der ingen der hører på alligevel, men det med det realistiske.

Jeg vil gerne i dag rejse spørgsmålet om, hvem det egentlig er, man vil ramme med den boykot, man taler om her. Hvem er det, man vil ramme? Man drømmer da ikke om at ramme Sydafrika med det her? Nu skal jeg kætersk indrømme – men jeg gør det altså uden betænkeligheder – at jeg har talt med bl. a. ministeren, der har med dette område at gøre i Sydafrika. Jeg gør det uden betænkelighed, fordi adskillige af mine kolleger i går har været sammen med en af de skrappeste diktatorer i Østeuropa, og når de kan omgås ham, kan jeg også omgås en minister, der er valgt på demokratisk vis i et land i Afrika. Han har i hvert fald ikke sendt nogen på sindssygehospitalet el. lign.

Jeg har naturligvis ikke over for de Klerk prælet af mit bekendskab med udenrigsministeren, selv om jeg er meget glad for herhjemme at have haft et sådant bekendtskab gennem mange år, ej heller har jeg, som ministeren antydede det på sit pressemøde, angivet at være socialist. Det er ikke den bedste adgangsskrivelse at møde frem med i Sydafrika, hvis man vil tale med nogen og specielt en minister, men jeg har ganske ærligt og reelt spurgt ministeren: hvordan ligger det, vil regeringen i Sydafrika blande sig i kul? Og de sagde: absolut ikke, det er naturligvis overladt til vore kuleeksportører at sælge kul til hvem de vil.

Jeg ville være glad, om den danske regering ville indtage samme standpunkt og sige, at de folk, der har forstand på varmforsy-

ning, holder sig væk fra landets udenrigspolitik og holder sig til at forsyne landet med varme. Og det er elværkerne. Jeg ville være glad, hvis man ville tage et lige så realistisk standpunkt, som den sydafrikanske regering gør.

Jeg havde den glæde også at møde direktøren for det selskab, der leverer mest til Danmark. Han sagde: jeg er en ven af Danmark, og så længe jeg har med det at gøre, skal ingen sydafrikansk avis med nok så mange skældsord få os til at afstå fra at handle med Danmark, som er en god kunde og åbenbart bliver en bedre og bedre kunde. De ord var jeg selvfølgelig glad for at høre.

Jeg vender tilbage til spørgsmålet: hvem er det, man vil ramme med blokaden? Man drømmer da ikke om at ramme Sydafrika? Ved man ikke – ellers synes jeg, man skal sørge for at få det at vide i udenrigsudvalget eller andre steder – at Sydafrika kun eksporterer 6–7 pct. af sine kul, resten bruger de selv til deres elektricitet, til deres industri, til deres opvarmning og – og det var det, hr. Bolvig rigtigt strejfede – til fremstilling af olie. Sydafrika har mere end noget andet land udviklet dette at lave olie af kul. Man har bygget en by på 25.000 indbyggere, hvor SASOL producerer olie af kul, og det er kun et spørgsmål om få år, før det er en vældig, vældig stor industri. Der kunne man bruge hver en ton kul, man eksporterer til Europa, i hvert tilfælde i løbet af få år.

Men det er rigtigt, at Sydafrika er en god forbindelse. De Klerk oplyste, at man regnede med, at inden 1985 har man stort set fordoblet eksporten af kul, fra 23 mill. t til 44 mill. t, men det er ikke til Danmark, det er til Vesttyskland. Den socialdemokratiske regering i Vesttyskland har intet imod, at man i stigende omfang køber kul i Sydafrika, og det har de andre lande heller ikke.

Hvis Danmark vil boykotte Sydafrika, er det altså Danmark, det går ud over, og ikke Sydafrika, for Sydafrika kan med lethed klare sig uden os, men vi kan i denne situation ikke købe kul andre steder.

Man slynger nok så rask ud »infrastruktur«. Ved man, hvad det er? Det er Richard's Bay, som tilfældigvis hovedsagelig er bygget af danske ingeniører. Det er et milliardforetagende af en havn, som skal bygges. Skal den bygges i Moçambique af Sovjetunionen – for dér er det altså Sovjetunionen, der re-